

Atheo Coming Out Islam

Autor tekstu: **Arzu Toker**

Tłumaczenie: **Elżbieta Binswanger-Stefańska**

Wstęp

Apostazja ^[1] Apostazja to pierwotnie formalnie wystąpienie z Kościoła katolickiego. Jednak coraz więcej ludzi występuje z wiar wszelakich obywatelom się bez wiary, i dlatego termin ten został również adoptowany do ogólnych pojęć religioznawczych oraz wykorzystywany przez religie i wyznania niechrześcijańskie.

W islamie odpowiednikiem apostazji jest [ridda](http://pl.wikipedia.org/wiki/Ridda) (<http://pl.wikipedia.org/wiki/Ridda>), apostata to murtadd. O ile [apostazja](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,609/q,Apostazja.czyli.wystapienie.z.Kosciola) w KK (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,609/q,Apostazja.czyli.wystapienie.z.Kosciola>) jest obecnie niezbyt skomplikowaną, nawet jeśli niemile widzianą formalnością, o tyle w islamie może być ukarana śmiercią. W krajach islamskich jest praktycznie nie do przeprowadzenia. Jednak emigranci z tych krajów żyjący czy to w Europie, czy w innych krajach świata, występują z islamu. Do znanych murtaddów należą między innymi noblista [Nagib Mahfuz](http://pl.wikipedia.org/wiki/Nagib_Mahfuz) (http://pl.wikipedia.org/wiki/Nagib_Mahfuz) – i – oczywiście – ukrywający się przed fatwą autor „Szatańskich wersetów” [Salman Rushdie](http://pl.wikipedia.org/wiki/Salman_Rushdie) (http://pl.wikipedia.org/wiki/Salman_Rushdie), a także znana feministka [Ayaan Hirsi Ali](http://pl.wikipedia.org/wiki/Ayaan_Hirsi_Ali) (http://pl.wikipedia.org/wiki/Ayaan_Hirsi_Ali), holenderka somalijskiego pochodzenia. W wielu krajach tworzą się organizacje ex-muzułmanów. W Niemczech jest nią [Zentralrat der Ex-Muslime](http://www.ex-muslim.de/) (<http://www.ex-muslim.de/>), do założycieli należy pisarka i aktorka [Arzu Toker](http://www.arzutoker.de/) (<http://www.arzutoker.de/>). Poniżej jej tekst.

Dziesięć powodów, żeby wystąpić z islamu albo: woła wolności i prawo do samostanowienia

Idea krytycznego podchodzenia do rzeczywistości jest metodyczną ideą wywodzącą się stąd, że nasze myślenie i działanie nie jest nieomyślne. Kto autentycznie poszukuje prawdy, musi być zainteresowany poznawaniem słabych stron i trudności w dochodzeniu do rezultatów rozumowania i rozwiązywania problemów, musi być otwarty na wysłuchiwanie kontrargumentów, musi być gotowy do konfrontowania swoich idei z ideami alternatywnymi, musi umieć porównywać, modyfikować, rewidować. My, Centralna Rada Ex-Muzułmanów, nie kierujemy się w naszej krytyce islamu ^[2] nienawiścią, nie możemy tylko, nie chcemy zaprzecić się naszej umiejętności myślenia. A, jak sądzimy, odwaga posługiwania się własnym rozumem (Kant) prowadzi nieuchronnie do pożegnania się z islamem. Znamy przynajmniej dziesięć powodów, które za tym przemawiają.

10 istotnych przyczyn do wystąpienia z islamu

Uwaga wstępna: Z niejaką trudnością przyszło mi ograniczyć się tylko do dziesięciu punktów. Dlatego niech te dziesięć punktów będzie jedynie pierwszymi dziesięcioma punktami, przy czym nie ma tu żadnej hierarchii wartości, które z tych przyczyn są istotniejsze.

1. Islam jako totalitarny, patriarchalny system prawny

Islam jest nie tylko religią, jest też totalitarnym, brutalnym systemem prawnym (m.in. sura ^[3] 33, Maida ^[4]). Islam opiera się na politycznych poglądach z własnymi prawami dla wiernych, na które składają się wersety Koranu ^[5] i tradycyjne przekazy. Ponadto, obok wskazówek wynikających z tradycji, jeśli w Koranie nie ma jasnych i wyraźnych odpowiedzi na zadane pytanie, wskaźnikiem w postępowaniu ma być sam Prorok ^[6] i jego życie. Przeciwnieństwem tego jest demokratyczna konstytucja, prawo cywilne. Demokracja jest darem zarówno w Niemczech jak i w mojej pierwotnej ojczyźnie, Turcji. W obu tych krajach, jak mi się wydaje, demokracja nie jest na tyle ceniona, na ile jest tego warta.

2. Tak zwany „Prorok” – wszystko inne, tylko nie wzorzec etyczny

Mahomet jest Prorokiem w islamie. Został jakoby zesłany przez Boga, jego życie, jego

postępowanie ma być w przyszłości wzorcem postępowania dla całej ludzkości. Jednak Mahomet...

- prowadził wojny, zmuszał ludzi do porzucania ich wiary, rozkazywał ścinać jeńców wojennych; bynajmniej nie zadowolą się samym zwycięstwem, grabił mienie zwyciężonych, a ich domy, posiadłości, nawet ich drzewostan kazał podpalać;

- poślubił Aiszę, dziecko jeszcze, podczas gdy on liczył sobie 52 lata, Aischa mogłaby być jego wnuczką;

- posiadał harem z tuzinem i więcej kobiet, niektóre z nich pochodziły z jego wypraw wojennych przeciw innym plemionom, trafiały do niego jako łup wojenny po wymordowaniu ich rodzin i tak stawały się jego żonami lub niewolnicami;

- odstępujących od wiary karał obcięciem naprzemiennie nogi i ręki, i pozostawieniem śmierci z pragnienia;

- swoich krytyków, a także przeciwnych mu poetów i poetki, kazał mordować, a mordercom obiecywał sownicy wynagradzać to w zaświatach.

Te przykłady można mnożyć. Wniosek jest bezsprzeczny: Mahomet prowadził życie, które w żadnym razie nie może być wzorem dla ludzkości, wręcz przeciwnie, odstrasza i samo w sobie jest już wystarczającym powodem, żeby stworzoną przez niego religię odrzucić.

3. Życie jako posłuszeństwo Bogu w miejsce odpowiedzialności za siebie samego

Koran i jego przekazy głoszą bajkę, że każde działanie człowieka jest wynikiem boskiej woli, bez niej człowiek nie ma prawa robić czegokolwiek, jego los jest w rękach Boga. Bóg decyduje o tym, kto rodzi się bogaty, kto biedny, rozstrzyga, kto będzie muzułmaninem, kto niewiernym, i tak dalej. Mahomet stworzył Boga, który działa jak popadnie, niesprawiedliwie. Kto w to nie wierzy, jest poganinem.

Ja natomiast uważam: odpowiedzialność za siebie samego prowadzi do radykalnej akceptacji życia, do wolności. Poprzez to, że w islamie wszystko zależy od Boga, życie ludzkie staje się mało ważne, człowiek pogrąża się w obojętności i pasywności. Można to zaobserwować w wielu krajach islamskich. Ten zdogmatyzowany żywot jeszcze się utwierdza tym, że wielu muzułmanów wierzy w prawdziwe życie dopiero po śmierci. Ta bezsensowna wiara hamuje rozwój nauki, postęp, oświecenie, samodzielność i wolność. Ponadto jest przyczyną osłabienia poczucia moralności poprzez przesunięcie odpowiedzialności poza obszar ludzkiego życia.

4. Brak tolerancji wobec niewierzących i ludzi innych wiar

Tolerancja i pokój są w islamie jedynie środkami, których w czasie wojny można użyć jako podstępu. W wielu islamskich państwach chrześcijanie i wyznawcy innych wiar muszą płacić dodatkowe podatki. W Imperium Osmańskim panował zwyczaj porywania dzieci chrześcijańskich i przysposobiania ich na janczarów, najbrutalniejszej jednostki militarnej. Oczywiście trafiamy w Koranie na wersety, które mówią, że „bałwochwalczy” mogą sobie chwalić swoich bogów, a muzułmanie swojego [7]. Jest nawet i taki werset, który mówi, że żydzi, chrześcijanie i sabatarianie, jeśli będą mieć na swoim koncie dobre uczynki, trafią do raju [8]. I taki, w którym jest mowa, że nie przymusu wiary [9]. Można by więc sądzić, że islam jest tolerancyjny. Ale jeszcze więcej jest takich wersetów, które mówią coś wręcz przeciwnego i tamte, tolerancyjne, niwelują [10].

Islam, to religia, która widzi świat jako pole walki — i to tak długo, dopóki nie nastąpi islamizacja całej ludzkości. Patrz na przykład Bakara 191: „Zabijajcie, gdziekolwiek ich nie znajdziecie”; Nisa 89/91 i At-Tauba 9:29: „Walczcie z bronią przeciw tym, którzy nie wierzą w Allaha, którzy nie wierzą w dzień sądny, którzy nie uważają za zabronione co Allah i jego wysłaniec Mahomet jako zabronione ogłosili, i którzy nie żyją zgodnie z właściwą religią (jaką jest islam) — otrzymaną od tych, którzy dostali Pismo (to znaczy żydów i chrześcijan) — walczcie z nimi bronią, dopóki nie zapłacą podatku dla mniejszości jako poniżeni!”

W wielu miejscach Koranu Mahomet usprawiedliwia — tzn. wedle wierzenia muzułmanów jest to Allah — przemoc wobec innowierców; dla nich śmierć (na przykład sura 47:4 [11]; 2:191 [12]; 4:89 [13]) i niewola (sura 9:29), można ich wygnać i pozbawić mienia (sura 59).

Obszerne rozdziały sunny [14], zbioru opowieści o czynach i wypowiedziach Mahometa — stanowiących tradycyjną normę postępowania wiernego — poświęcone są dżihadowi [15]; dżihad w sieci tutaj. (<http://A:7dni.wordpress.com>), walce z ludźmi innej wiary i niewierzącymi. Muzułmanie konfrontowani z tym faktem wskazują na miejsca w Starym Testamencie, gdzie także jest mowa o zwalczaniu niewiernych (np. 2 Mojż. [16] 22:17 [17]; 3 Mojż. 20 [18]). Ale po pierwsze to absurd wypędzać dżumę cholera, a po drugie większość żydów i chrześcijan — w przeciwieństwie do wielu muzułmanów — od dawna już pożegnała się z podobnie chorymi

pomysłami.

5. Wrogość wobec chrześcijan i żydów

W przeciwieństwie do wszelkich zapewnień, islam zwalcza nie tylko pogan i odszczepieńców, ale jest także zdecydowanie wrogo nastawiony do żydów i chrześcijan. Wręcz zakazuje muzułmanom przyjaźnić się z żydami czy chrześcijanami (patrz werse 51 sury Al-Maida). Jeżeli emigranci muzułmańscy mają poważanie samych siebie, powinni się publicznie opowiedzieć przeciw tym słowom.

6. Kobieta w islamie

Mahomet postrzegał ugruntowanie porządku społecznego w sprowadzeniu kobiet do roli posługaczek i łupów mężczyzn. Ucisk i poniżenie kobiet jest w islamie prawnie usankcjonowane. Kobiety uważa się za:

- intelektualnie gorsze, w hierarchii religijnej stojące niżej
- źródło zła, niezgody, intrygi; niewdzięczne i diabelskie
- godne pożałowania istoty, z których większość i tak wyląduje w piekle

Mahomet zagwarantował mężczyznom prawo do poślubienia do czterech żon wedle upodobania (sura 4, werse 3), i żeby to prawo wzmocnić, uznał, iż cnotą jest posiadanie dowolnej ilości kobiet.

Również słowo kobiety jako świadka liczy się tylko w połowie, zgodnie z tym, co zapisano:

„... i weźcie dwóch mężczyzn za świadków. A jeśli nie może to być dwóch mężczyzn, to niech to będzie jeden mężczyzna i dwie kobiety, którzy wam mili będą, — (dwie kobiety), żeby (w razie gdyby) w przypadku, gdy jedna (ta, która się nie myli), tę drugą (której mylą się fakty) upomniała” (Al-Al-Baqara 282).

Ta sama zasada obowiązuje w prawie spadkowym:

„...na jednego spadkobiercę płci męskiej przypada (w wypadku podziału spadku) tyle, ile na dwie spadkobierczynie...” (An Nisa, werse 11).

„mężczyźnie przypada w spadku tyle ile wynosi scheda dwóch kobiet” (4:176).

W uzasadnieniu obowiązku przysłaniania twarzy przez kobiety czytamy:

„I przemawiaj do wierzących kobiet, żeby miały wzrok spuszczone, pilnowały cnoty, nie obnosiły się z ozdobami — z wyjątkiem tego, co może być widoczne; i żeby swoje chusty i okrycia zarzucały a biżuterii przed nikim innym nie nosiły poza własnymi mężami i ojcami, i ojcami mężów, i ich synami, i synami swoich mężów albo swoimi braćmi, i synami swoich braci, albo synami swoich sióstr lub ich żon, albo przed tymi, których z litery prawa są właścicielkami, albo przed takimi z ich służby płci męskiej, którzy pozbawieni zostali męskich żądź, i z wyjątkiem dzieci, dla których ciało kobiety jest obojętne. I nie powinny tak stąpać, żeby dało się słyszeć, jaką biżuterię na sobie skrywają...” (sura 24, werse 31).

„I zostańcie w swoich domach. Nie przykładajcie tyle wagi do swojego wyglądu, ile przykładano w czasach pogańskich” (sura Al-Ahzab, werse 33).

Wyjątkiem jest sura 24, werse 60 mówiąca o tym, że starsze kobiety nie mają obowiązku zasłaniania twarzy. Chodzi tu o kobiety, o których wiadomo, iż są już za stare na zawieranie związków małżeńskich. W kontekście tego, że Mahomet jako ponad 50-letni mężczyzna poślubił 9-letnią Aischę, wydaje się to zrozumiałe. Trzeba przyznać, że skłonność proroka do seksualnego wykorzystywania dzieci pozostawia starszym kobietom niejaki margines wolności:

„Co się tyczy kobiet w podeszłym wieku, które nie mogą już liczyć na to, że staną na ślubnym kobiercu, mogą ubierać się swobodniej nie grzesząc tym, pod warunkiem, że nie obwieszają się nadmiarem ozdób” (sura 24, werse 60).

Wobec faktu, że kobiety poza wiekiem prokreacyjnym, kobiety stare, nie mają obowiązku zasłaniania się, widać jak mało ludzi orientuje się w zaleceniach Koranu. Równocześnie zachodzi pytanie, dlaczego przedstawiciele islamu sami nie odczytują głośno tych wersetów w meczetach. Tym sposobem wiele kobiet mogłoby się obejść bez chust na głowy i czarczafów. Oczywiście są i takie kobiety, które już nie mogłyby tego zrobić, podobnie jak Chinki całe życie bandażujące swoje stopy. Jednak pomijając to:

Precz z chustami w szkołach, w urzędach, a już na pewno zabronić należy zasłaniania dzieciom głów i twarzy. Mała dziewczynka nie ma potrzeby zasłaniania sobie twarzy. Rodzice, którzy tego przestrzegają powinni być karani za złe traktowanie dzieci.

7. Przemoc w islamie

Islam sieje przemoc (patrz 9:73 [19], 4:95). Wojny, które prowadził Mahomet, poprzedzone były pomniejszych wypadami takimi, jak choćby grabienie karawan mekkańskich. Te napady

i późniejsze wojny służyły wzbogaceniu się Mahometa i jego wojowników. Wielu przyłączyło się z powodu perspektywy udziału w łupach wojennych. Jedna piąta łupu należała się niezmiennie Allahowi.

Tu należy upatrywać źródeł ataku terrorystycznego z 11 września, bomb w Madrycie, bomb w Londynie a także przemocy między religijnymi ugrupowaniami w Iraku, mordów w Turcji na Turanie Dursun [20] i innych dziennikarzach i krytykach islamu. Do tradycji należy, że matki, które godzą się na śmierć swoich synów dla dżihadu chcą rodzić dalszych synów gotowych umrzeć w zamachu terrorystycznym rzekomo z woli boskiej. To religijne uwielbienie dla przemocy musi się skończyć! Na jego miejscu widzę oświecenie, pokój i cywilizowany dyskurs.

8. Odczłowieczenie mężczyzn

Mahomet postawił mężczyzn nad kobietami i tym sposobem ich także uczynił niewolnikami. Bo w jego hierarchii mężczyzna też jest tylko nędznym sługą Boga, musi bez szemrania zginać kark przed Bogiem i jego wysłannikami, a znaczy to Mahometem we własnej osobie. Poprzez to, że Mahomet ubezwłasnowolnił mężczyznę poza murami jego własnego domu, że ustanowił go „nikim”, choć we własnym domu mógł być „królem”, spowodował w konsekwencji, że mężczyzna chętnie zaakceptował sytuację kobiety.

Dokładnie te wersety, które mówią o ucisku kobiety, są równocześnie wersetami, które degradują mężczyznę, odczłowieczają. Sura Al-Nisa, werset 34 to świetny przykład na to: „Mężczyźni stoją nad kobietami ze względu na to, że Bóg dał wyższość jednym nad drugimi (...) I napominajcie te, których nieposłuszeństwa się boicie, pozostawiajcie je w łóżach i bijcie je! ...” [21] Bogobojność mężczyzn powoduje, że, z bożym błogosławieństwem, biją kobiety, istoty, które kochają, z którymi mają dzieci i z którymi dożywają starości. Nie mówiąc o tym, że mężczyzna w islamie zredukowany jest do tępego rozplodnika podniecającego się już na sam widok rozpuszczonych włosów. Dorosły, odpowiedzialny, rozumny mężczyzna wie jak się obchodzić z własną seksualnością. Także ci mężczyźni, którzy przypadkowo przyszli na świat w islamie, powinni sobie z tym radzić, jeśli się tego od nich będzie oczekiwać.

Apeluję do mężczyzn: powiedzcie NIE islamowi! Powiedzcie „nie” pozbawianiu was człowieczeństwa. Nagrodą byłaby prawdziwa towarzyszka życia, równouprawniona partnerka. Kto nad to przedkłada posłuszną rozkazom niewolnicę, ten nie sięga nawet pierwszych stopni kultury i cywilizacji.

9. Kobiety: Zniewolenie nawet w nieistniejących zaświatach

Obiecana przepustka do rajy ma w przypadku kobiet wysoką cenę: kobieta musi nadal usługiwać mężczyźnie [22], zadowalać go, być mu posłuszną, zaspokajać jego instynkty. Ale nawet jeśli robi to bez zarzutu, próg tego wydumanego miejsca ma prawo przekroczyć tylko za zezwoleniem męża. Żony są przecież zaledwie „przejściowymi kobietami, tu, na ziemi”, prawdziwymi kobietami dla mężczyzn są hurysy [23]. Pod każdym względem lepsze od „ziemskich” kobiet i dlatego ważniejsze [24].

Opisy rajy w surach „En-Nebe”, „El-Vakia” i „e'd-Dehr” dokładnie to ukazują. En-Nebe przyznaje mężczyznom „dziewczęta o skromnym spojrzeniu, jednakowego wieku z nabrzmiałymi piersiami” „i kielichem wina...” Sura El-Vakia obiecuje „Zmysłowe ogrody”, „i wielkookie hurysy do dyspozycji”, „piękne jak pęty...”

Wszystko to świadczy o tym, że wiernych muzułmańskich kobiet nie oczekuje w niebie wymarzony odpoczynek i szczęście a swoich mężów znajdują w ramionach hurys, o wiele chętniej tam przebywających.

10. Muzułmański obraz człowieka: niewdzięczna rola istoty zmuszonej do absolutnego posłuszeństwa

Mahomet w wielu miejscach podkreśla, że człowiek jest z gruntu istotą marną. Najczęściej określa się człowieka w Koranie jako: obłudnika, dzikiego osła, przeklętą kreaturę! Jakże jest niewdzięczny, niewierny. Niezliczoną ilość razy zadaje mu się to jedno pytanie: „Ileż to razy zaprzeczacie wszystkim dobrodziejstwom waszego Pana!”

Człowiek jest w oczach Mahometa niewdzięczną istotą zobligowaną do absolutnego posłuszeństwa, którą należy karać w imię dziwnie pokrętnej boskiej „sprawiedliwości”. Temu wyobrażeniu przeciwstawiam ideę postawy z uniesioną głową świadomego siebie mieszkańca ziemi, obraz człowieka z otwartym umysłem krytycznie podchodzącego do wszelkiego rodzaju niesprawdzonych hipotez w miejsce ślepego posłuszeństwa archaicznym wymysłem.

Uwaga na zakończenie

We wschodnim Jemenie, w miejscowości o nazwie Hadramut [25], żyło kiedyś pewne arabskie

plemię. Arabskie źródła, które mówią o chorobie Mahometa, podają, że tamtejsze kobiety z niecierpliwością oczekiwały na wiadomość o śmierci proroka. Kiedy nadeszła, pomalowały sobie paznokcie henną oraz oddały się zabawie z muzyką i tańcami. Powodem ich radowania się i świętowania była nadzieja, że oto kończy się okres braku wolności i praw kobiet, ich systematycznego poniżania. Abu Bekr, następca Mahometa, rozkazał pociąć im, a także ich obrońcom, naprzemiennie dłonie i stopy, oraz powyrywać wszystkie zęby.

Wspominam kobiety z Hadramut z wielkim szacunkiem [26]. Pracujmy nad tym, by ich nadzieje stały się wreszcie rzeczywistością. Półtora tysiąca lat szalone pomysły tego archaicznego boskiego siepacza Mahometa zaćmiły umysły i siały niezgodę w świecie. Przyszedł czas położyć temu kres.

Wstęp, tłumaczenie i przypisy: Elżbieta Binswanger-Stefańska

Przypisy:

[1] Apostazja (z greki - odstępstwo, odpadnięcie, apo - od, i stasis - postawa, pozycja) - świadome i dobrowolne odstępstwo od wspólnoty wiernych; powszechnie oznacza dobrowolne i całkowite porzucenie wiary przez ochrzczonego chrześcijanina (tym się różni od herezji i schizmy), odszczepieństwo; apostata: odstępca, odszczepieniec, zaprzaniec, renegat, w KK całkowite odstępstwo wyznawcy od wiary (a fide), księdza od kapłaństwa (ab ordine), zakonnika od zakonu (a religione); etym. - w późn. łac. apostata - odstępca (z gr. - apostátes) i gr. apostasia - odstępstwo, bunt od aphistánai - odjąć, spowodować bunt; *Słownik wyrazów obcych* Kopalińskiego; Pojęcie apostazji można spotkać np. w *Dziejach Apostolskich* (Dz 5,37), gdzie przyjmuje znaczenie "powstania", "odejścia". Apostazją nazywano odstępstwo od wiary chrześcijańskiej z jednoczesnym przejściem na inną religię. W rozumieniu prawno-kanonicznym apostazja polega na publicznym i całkowitym, jasnym lub wynikającym z postępowania, odrzuceniu przez ochrzczonego wyznawanej dotychczas wiary chrześcijańskiej. Praktyka pierwotnego Kościoła w odniesieniu do apostazji była bardzo surowa. Podczas prześladowań oraz po ich ustaniu wzbudzało to polemiki i konflikty. W późniejszych czasach nastąpiło złagodzenie rygorów w dopuszczaniu do jedności z Kościołem chrześcijanina, który kiedyś popełnił apostazję. Współcześnie mianem aktu apostazji określa się formalne całkowite wypisanie się i zerwanie związków z Kościołem Katolickim. *Wikipedia*

[2] "Rozważmy na początek pochodzenie islamu. Muzułmanie często twierdzą, że pochodzenie islamu i Koranu jest "niebiańskie" i żadne ziemskie źródła czy materiały nie były użyte do ich powstania. Tymczasem zarówno archeologia jak i lingwistyka dostarcza nam dowodów na to, że Mahomet - lub ktokolwiek inny - stworzył islam i Koran niejako na podstawie istniejącej wówczas kultury przed-islamskiej i jej wierzeń. Samo słowo 'islam' nie zostało objawione Mahometowi ani nie zostało przez niego 'wynalezione' - jest to arabskie słowo oryginalnie odnoszące się do cechy charakteru, którą można po polsku opisać jako męskość, dzielność i przynależną komuś, kto jest bohaterski i dzielny w bitwie." [Więcej tutaj](#), ale, uwaga, chodzi o udowodnienie, że islam jest gorszy od religii katolickiej.

[3] Koran składa się z 114 sur (rozdziałów), które z kolei dzielą się na aje (wersety). Sury dzielą się na 90 sur mekkańskich powstałych w tzw. okresie mekkańskim, i 24 sury medyńskie (okres medyński). Są one ułożone w przybliżeniu według długości, tak więc sury mekkańskie i medyńskie przeplatają się ze sobą. Prawie wszystkie sury rozpoczynają się formułą basmali (bi-ismi Allahi ar-Rahmani ar-Rahim - w imię Boga (Allaha) miłosiernego, litościwego).

[4] 33:26: "I On sprowadził z ich twierdz tych ludzi Księgi, którzy im pomagali, i rzucił w ich serca strach. Część z nich zabiliście, a część wzięliście do niewoli."; 33:61: "Przeklęci! Gdziekolwiek się znajdą, zostaną schwytani i zabici bez litości."

[5] Koran (Al-Qur'an) - oznacza czytanie, recytację - jest to święta księga Islamu, uważana przez muzułmanów za słowo Allaha. Powstał w latach 610-632. Według

muzułmanów został objawiony Mahometowi przez Archanioła Gabriela (Dżibrila), gdy Prorok przebywał w jaskini, razem z poleceniem nauczenia się całej księgi na pamięć (do recytacji). Słowo Koran odnosi się tylko do tekstu arabskiego. Tłumaczenia w innych językach są dla muzulmanów tylko interpretacją, ponieważ nigdy nie ma pewności, czy tłumacz, który jest tylko człowiekiem, zrozumiał właściwie Myśl Allaha, Boga. Dlatego recytacja Koranu podczas modlitwy w języku innym niż arabski jest zabroniona. [Więcej tutaj](#) i [tutaj](#).

[6] Mahomet, Muhammad ibn Abd Allah ibn Abd al-Muttalib, urodzony około 570, zmarł 8.6.632, prorok islamu, twórca islamu oraz założyciel pierwszej wspólnoty muzulmanów, która przeobraziła się w teokratyczne państwo religijne. Używane w Polsce i większości krajów europejskich imię Mahomet wywodzi się z łaciny i jest znane od średniowiecza. Wielu wyznawców islamu uważa jednak, że jedyną poprawną formą imienia proroka jest Muhammad, w tej postaci bowiem imię proroka jest wymawiane w języku arabskim; [więcej tutaj](#).

[7] 109:6: "Wy macie waszą religię, a ja mam moją religię."; 2:256: "Nie ma przymusu w religii! Prawość wyróżniła się od nieprawości. I ten, kto odrzuca fałszywe bóstwa, a wierzy w Boga, uchwycił za najpewniejszy uchwyt, nie mający żadnego pęknięcia. Bóg jest słyszący, wszechwiedzący!"

[8] 2:62: "Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli, ci, którzy wyznają judaizm, chrześcijaństwo i sabejczy, i ci, którzy wierzą w Boga i w Dzień Ostatni i którzy czynią dobro, wszyscy otrzymają nagrodę u swego Pana; i nie odczują żadnego lęku, i nie będą zasmuceni!"

[9] 18:29: "I mów: 'Prawda pochodzi od waszego Pana. Przeto kto chce, niech wierzy, a kto nie chce, niech nie wierzy!' My przygotowaliśmy dla niesprawiedliwych ogień, który obejmie ich jak płótna namiotu. Jeśli będą wzywać pomocy, to zostanie im udzielona w postaci wody podobnej do roztopionego metalu, który pali twarze. Jakże to nieszczęsny napój! Jakże to złe miejsce wypoczynku!"

[10] 2:161: "Zaprawdę, nad tymi, którzy nie uwierzyli i umarli, będąc niewiernymi - nad nimi przekleństwo Boga, aniołów i ludzi, wszystkich razem!"

[11] "Kiedy więc spotkacie tych, którzy nie wierzą, to uderzcie ich mieczem po szyi; a kiedy ich całkiem rozbijecie, to mocno zaciśnijcie na nich pęta. A potem albo ich ułaskawicie, albo żądajcie okupu, aż wojna złoży swoje ciężary. Tak jest! Lecz jeśli by zechciał Bóg, to Sam zemściłby się na nich, lecz on chciał doświadczyć jednych przez drugich. A co do tych, którzy zostaną zabici na drodze Boga, to On nie uczyni ich uczynków daremnymi."

[12] "I zabijajcie ich, gdziekolwiek ich spotkacie, i wypędzajcie ich, skąd oni was wypędzili - prześladowanie jest gorsze niż zabicie. I nie zwalczajcie ich przy świętym Mecze, dopóki oni nie będą was tam zwalzczać. Gdziekolwiek oni będą walczyć przeciw wam, zabijajcie ich! - Taka jest odplata niewiernym!"

[13] "Oni by chcieli, abyście byli niewiernymi, tak jak oni są niewiernymi, abyście więc byli równi. Przeto nie bierzcie sobie opiekunów spośród nich, dopóki oni nie wywędrują razem na drodze Boga. A jeśli się odwrócą, to chwytajcie i zabijajcie ich, gdziekolwiek ich znajdziecie! I nie bierzcie sobie spośród nich ani opiekuna ani pomocnika!"

[14] Sunna oznacza drogę (tarikah) lub sposób życia i zachowania (sira). Nauki islamu (fikh, mustalah al-hadis, usul al-fikh) definiują sunnę odmiennie. Fikh (wykładnia prawa islamskiego) definiuje sunnę jako czyn, za który jest się nagrodzonym, a nie jest się karany za jego zaniechanie. Mustalah al-hadis (nauka o klasyfikacji hadisów) definiuje sunnę jako relację o proroku Muhammadzie: słowach, lub czynach, lub przyzwoleniach, lub cechach charakteru i wyglądu. Usul al-fikh (teoria prawa islamskiego) definiuje sunnę jako wszelkie dyrektywy prawodawcy, którym nie można przypisać cechy konieczności. Akaid (teologia) definiuje sunnę jako jedno ze źródeł dogmatów (min masadir at-talakki) i metodę uwiarygodnienia dogmatów (ithbat). [Więcej tutaj](#).

[15] Dżihad (zmaganie, walka) to w kulturze islamu pojęcie pierwotnie oznaczające

dokładanie starań i podejmowanie trudów w celu wzmocnienia wiary i islamu. W tradycji europejskiej termin ten często, choć nie do końca precyzyjnie tłumaczy się jako "święta wojna". W Koranie i muzułmańskiej tradycji dżihad oznacza wszelkie starania podejmowane w imię szerzenia i umacniania islamu: zarówno wewnętrzne zmagania wyznawcy, pokojowe propagowanie islamu, jak i nawracanie niewiernych.

[Więcej tutaj](#)

[16] "Czarownicy żyć nie dozwolisz"

[17] Inaczej II Księga Mojżeszowa, Księga Wyjścia lub Exodus; Exodus opisuje, jak Mojżesz został przywódcą Izraela, zrzucił egipską dominację i wyprowadził swój naród na wolność (ok. roku 1280 p.n.e.). Celem ich był Kanaan, ale najpierw zatrzymali się u stóp góry Synaj. Tam, w ciągu kolejnego roku otrzymali Boże prawo i zorganizowali się przed dalszą wędrówką. Wiele praw jest zapisanych w dalszej części księgi Exodus oraz w następnej księdze - III księdze Mojżeszowej (Leviticus).

[18] III Księga Mojżeszowa, Księga Kapłańska; nazwa księgi pochodzi od jej głównego tematu, czyli opisu różnorodnych obrzędów i zachowań związanych z oddawaniem czci Jahwe, prawa, wreszcie opis odpowiednich ofiar za popełnione grzechy. Wydarzeń opisano w Księdze Kapłańskiej bardzo mało.

[19] "O Proroku! Walcz przeciwko niewiernym i przeciwko obłudnikom i bądź dla nich surowy! Ich miejscem schronienia będzie Gehenna. Jakże nieszczęsne to miejsce przybycia!"

[20] Turan Dursun (1934-1990), walczył o wolność od religii, [strona ateistów, agnostyków i panteistów tureckich w języku angielskim](#) - polecam szczególnie przestudiowanie "DID YOU KNOW?" na końcu wersji angielskiej.

[21] Cały werset 4:34: "Mężczyźni stoją nad kobietami ze względu na to, że Bóg dał wyższość jednym nad drugimi, i ze względu na to, że oni rozdają ze swojego majątku. Przeto cnotliwe kobiety są pokorne i zachowują w skrytości to, co zachował Bóg. I napominajcie te, których nieposłuszeństwa się boicie, pozostawiajcie je w łóżach i bijcie je! A jeśli są wam posłuszne, to starajcie się nie stosować do nich przymusu. Zaprawdę, Bóg jest wzniosły, wielki!"

[22] 37:45, 46: "Będą wokół nich krążyć z pucharem napoju ze źródła" / "Czystego - rozkoszy dla pijących."

[23] 37:48, 49: "I przy nich będą dziewice skromnie patrzące, o dużych oczach" / "Podobne do pereł ukrytych"; 38:52: "I będą mieli dziewczęta o skromnym spojrzeniu, jednakowego wieku"; 44:51, 52, 53, 54: "Zaprawdę, bogobojni będą przebywać w miejscu bezpiecznym" / "Wśród ogrodów i źródeł," / "Ubrani w atłas i brokat, zwróceni do siebie twarzami." / "Tak będzie! I połączymy ich w pary z hurysami o wielkich oczach."; 52:20: Wypoczywając wyciągnęci na łóżach, ustawionych rzędami!" My damy im za żony hurysy o wielkich oczach."

[24] 55:56: "Będą tam dziewice o skromnym spojrzeniu, których nie dotknął przed nimi ani żaden człowiek, ani dżin."

[25] Rzym na tle reszty świata: Imperium Romanum nie było jedyną cywilizacją istniejącą w okresie I-II w. n.e. Kontaktował się z cywilizacjami Azji i Afryki oraz z ludami barbarzyńskimi poprzez handel, wojny i kontakty dyplomatyczne. (...) W tym czasie w południowej Arabii istniały arabskie królestwa: Szeba, Kataban, Himjar, Hadramut. Ich władcy osiągalni ogromne dochody na handlu z Rzymem i Indiami. Sprzedawano kadzidło, pachnidła i przyprawy. Obszar ten stanowił bogatą i rozwiniętą cywilizację. Reszta Półwyspu Arabskiego była w tym czasie zamieszkaana przez koczownicze plemiona; [wg](#).

[26] Arzu Toker opisuje szczegółowiej to wydarzenie w artykule pt. "Mohammets Rache" ("Zemsta Mahometa") w tygodniku "Freitag", nr 3, z 11.1.2002, kobiety Orientu w czasach przed Mahometem miały więcej praw, mogły uprawiać handel, ubierać się jak chciały, wybierać sobie mężów; więcej w języku niemieckim [tutaj](#).

Arzu Toker

Ur. 1952 w Halfeti, Turcja, od 1974 mieszka w Niemczech, pedagog socjalny, publicystka i dziennikarka polityczna, tłumaczka i prezenterka telewizyjna, doradca interkulturalnych zespołów i wychowawca mediatorów, aktorka performacji teatralnych, laureatka turecko-greckiej pokojowej nagrody "Abdi-Ipecti-Preis" (1998, razem z Niki Eidneier), wiceprezes Rady Centralnej Ex-Muzułmanów w Niemczech, ma dwoje dorosłych dzieci, przeważnie mieszka w Kolonii.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 09-08-2007 Ostatnia zmiana: 16-12-2010)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5501) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,5501>)

Contents Copyright © 2000-2010 Mariusz Agnosiewicz
Programming Copyright © 2001-2010 Michał Przech

Autorem portalu Racjonalista.pl jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielami portalu są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie strony tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl